

a wypłacanych przez te zbiornice. Wynagrodzenie to nie może przekraczać 300 zł miesięcznie.

3. Jednostki organizacyjne, o których mowa w § 2 ust. 1, będą prowadziły ścisłą ewidencję zbieranej i oddawanej przez ich pracowników makulatury.

4. Przepis ust. 2 nie dotyczy makulatury przemysłowej, powstającej w zakładach papierniczych, przetwórczych, graficznych, introligatorskich oraz fabrykach papieru.

§ 4. Zakłady przemysłu papierniczego, posiadające w przedsiębiorstwie możliwości techniczne sortowania makulatury bądź zużycia jej według właściwych gatunków, mogą za zgodą Centralnego Zarządu Przemysłowych Surowców Wtórnych nabywać makulaturę bezpośrednio od dostawców po obowiązujących cenach skupu.

§ 5. Zakłady przetwórcze papiernicze podległe Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego powinny gromadzić makulaturę pochodzącą z produkcji i posortowaną na poszczególne gatunki oraz przekazywać ją bezpośrednio do fabryk papierniczych, wskazanych przez Centralny Zarząd Przemysłu Papierniczego.

§ 6. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz organy właściwych rad narodowych polecają:

- 1) przeprowadzanie w podległych im urzędach, instytucjach, zjednoczeniach, przedsiębiorstwach i zakładach zbiórki makulatury;
- 2) zorganizowanie przy pomocy władz oświatowych wszystkich szczebli stałej zbiórki makulatury w szkołach;
- 3) przeprowadzanie stałej zbiórki makulatury w świetlicach, ośrodkach szkoleniowych, czytelnich, poczekalniach, hotelach, domach wczasowych, miejskich ośrodkach komunikacji, pociągach oraz innych jednostkach użyteczności publicznej.

§ 7. 1. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego:

- 1) spowoduje opracowanie dla zakładów wymienionych w § 5 szczegółowego planu zbiórki i dostawy makulatury;

2) wystąpi do Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z wnioskiem w sprawie zaktualizowania norm sortowania i warunków technicznych dostaw makulatury dla przemysłu papierniczego, kierując się istotnymi potrzebami tego przemysłu i uzasadnioną koniecznością zmniejszenia pracochłonności sortowania.

2. Prezydium rad narodowych zorganizują:

- 1) zbieranie makulatury na wysypiskach śmieci i dostarczanie jej do zbiornic surowców wtórnych;
- 2) przy pomocy Centralnego Zarządu Przemysłowych Surowców Wtórnych oraz spółdzielni podległych Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy i Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” systematyczną zbiórkę makulatury powstającej w gospodarstwach domowych;
- 3) zbieranie makulatury przy pomocy specjalnie uprawnionych do tego jednostek, jeśli zajdzie potrzeba.

§ 8. Zaleca się Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy oraz Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w porozumieniu z Centralnym Zarządem Przemysłowych Surowców Wtórnych zapewnienie utworzenia na powierzonych im terenach dostatecznej ilości punktów skupu oraz właściwej organizacji, gwarantującej maksymalne pozyskanie makulatury.

§ 9. Polskie Radio, film, telewizja, prasa i inne instytucje powinny dostępnymi sobie środkami rozpowszechnić i popularyzować zagadnienie zbiórki makulatury.

§ 10. Nadzór nad wykonywaniem niniejszego zarządzenia powierza się Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 11. Zarządzenie niniejsze nie narusza przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 grudnia 1956 r. w sprawie gospodarowania odpadkami w jednostkach gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 106, poz. 1235).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

83

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 lutego 1959 r.

w sprawie premiovych wkładów oszczędnościowych w Powszechnej Kasie Oszczędności z przeznaczeniem na wypoczynek i turystykę w kraju i za granicą.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188), w celu stworzenia warunków do gromadzenia potrzebnych środków pieniężnych na wypoczynek i turystykę w kraju i za granicą zarządza się, co następuje:

- § 1. Upoważnia się Powszechną Kasę Oszczędności do:
- 1) zawarcia z instytucjami organizującymi wypoczynek i turystykę w kraju i za granicą, zwanymi dalej „organizatorami”, porozumień w sprawie zapewnienia prawa pierwszeństwa w skierowaniach na wypoczynek i na wycieczki turystyczne w kraju i za granicę osobom gromadzącym oszczędności na ten cel w Powszechnej Kasie Oszczędności,
 - 2) wprowadzenia premiovych wkładów oszczędnościowych z przeznaczeniem na wypoczynek i turystykę w kraju i za granicą, zwanych dalej „wkładami turystycznymi”.

§ 2. Warunkiem uzyskania prawa pierwszeństwa, o którym mowa w § 1, jest wykazanie się:

- 1) kwalifikacjami wymaganymi przez organizatora,
- 2) utrzymaniem w Powszechnej Kasie Oszczędności przez okres co najmniej 3 miesięcy wkładu turystycznego w wysokości odpowiadającej co najmniej ustalonym przez organizatora kosztom wypoczynku bądź wycieczki - w kraju lub za granicą.

§ 3. 1. Na wkłady turystyczne Powszechna Kasa Oszczędności wystawia imienne książeczki oszczędnościowe umiejscowione.

2. Książeczka z wkładem turystycznym bierze udział w kwartalnych losowaniach premii określonych w § 5.

3. Wkład turystyczny wynosi co najmniej 3.000 zł. Wkład w wysokości stanowiącej wielokrotność kwoty 3.000 zł powoduje odpowiednie zwielokrotnienie udziału w losowaniach premii.

4. Oprocentowanie w wysokości 3,5% rocznie od kwoty 3.000 zł lub jej wielokrotności za 3-miesięczne okresy uprawniające do uczestniczenia w losowaniach przeznacza się na fundusz premiovych.

5. Kwoty stanowiące nadwyżkę ponad 3.000 zł lub ponad wielokrotność 3.000 zł za cały czas utrzymywania ich na książeczce oraz kwota 3.000 zł lub jej wielokrotność za czas wykraczający poza 3-miesięczne okresy uprawniające do uczestniczenia w losowaniach podlegają oprocentowaniu na rzecz wkladcy w wysokości 3% rocznie.

§ 4. Wkład turystyczny może być wnoszony jednorazowo lub w drodze wpłat ratalnych, jak również uzupełniany bądź pomniejszony. Kwalifikowanie książeczek do pierwszego i kolejnych dalszych losowań premii następować będzie na podstawie „Postanowień w sprawie premiowych wkładów oszczędnościowych w PKO, z przeznaczeniem na wypoczynek i turystykę w kraju i za granicą”. Postanowienia te stanowią integralną część umowy między Powszechną Kasą Oszczędności a wkladcą.

§ 5. 1. W każdym kwartalnym losowaniu premii na 1.500 wkładów turystycznych po 3.000 zł zakwalifikowanych do losowania przypada 14 premii w postaci:

1) bezpłatnych jednoosobowych skierowań na wypoczynek w kraju w pensjonatach I kategorii w najbardziej atrakcyjnych miejscowościach i miesiącach oraz

2) bezpłatnych jedno i dwuosobowych wycieczek za granicę.

2. Na 10 dni przed terminem każdego losowania Powszechna Kasa Oszczędności ogłosi we wszystkich placówkach własnych wykaz premii podlegających losowaniu z określeniem miejscowości i dat pobytu.

§ 6. 1. Losowania premii dokonywane będą w Warszawie, publicznie i komisyjnie, w dniu 18 marca, czerwca, września i grudnia każdego roku. Jeśli w dniu tym przypadnie dzień świąteczny, losowanie odbędzie się w najbliższym dniu powszednim, przypadającym po dniu świątecznym.

2. Regulamin losowań i skład komisji losowań — na wniosek dyrektora Powszechnej Kasy Oszczędności — podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Finansów.

§ 7. 1. Dla umożliwienia realizacji wylosowanej premii Powszechna Kasa Oszczędności wydawać będzie osobom uprawnionym odpowiednie upoważnienia.

2. W razie rezygnacji przez wkladcę w ciągu jednego miesiąca od daty losowania ze zrealizowania wylosowanej premii bądź w razie nieodebrania przez wkladcę upoważnienia w tym samym terminie Powszechna Kasa Oszczędności wypłaca wkladcy równowartość premii w gotówce.

3. Wylosowanie premii nie pozbawia prawa do udziału w dalszych losowaniach.

§ 8. 1. Powszechna Kasa Oszczędności wydaje wkladcy zaświadczenie o wysokości wkładu turystycznego utrzymanego w Powszechnej Kasie Oszczędności przez okres co najmniej trzech miesięcy oraz o wysokości wkładu w dniu wydania zaświadczenia, w celu przedstawienia organizatorowi dla uzyskania pierwszeństwa, o którym mowa w § 1.

2. Wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, powoduje jednoczesne zablokowanie wkładu na rzecz organizatora. Przelew zablokowanego wkładu na rzecz organizatora następuje po nadesłaniu przez niego zlecenia i wskazaniu rachunku bankowego. Do zlecenia powinna być dołączona książeczka oszczędnościowa i podpisany przez wkladcę dowód wypłaty na kwotę przelewu.

§ 9. Jeśli wkladca rezygnuje z celu, na który wydane zostało zaświadczenie Powszechnej Kasy Oszczędności (§ 8), i w związku z tym zwróci zaświadczenie, następuje zwolnienie wkładu z zablokowania.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że pierwszeństwo, o którym mowa w § 1, będzie stosowane przez organizatorów począwszy od dnia 1 czerwca 1959 r.

Minister Finansów: w z. J. Trondota

84

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lutego 1959 r.

w sprawie wymiany zużytych lub uszkodzonych znaków pieniężnych.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 72, poz. 356) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zużyte lub uszkodzone znaki pieniężne wymieniane są bez potrąceń przez oddziały Narodowego Banku Polskiego, o ile ich autentyczność nie budzi zastrzeżeń i o ile odpowiadają one następującym warunkom:

1) banknoty — jeżeli zachowały przynajmniej 75% ich pierwotnej powierzchni i posiadają:

a) przy dwukrotnej numeracji — jedną numerację,

b) przy pojedynczej numeracji — trzy elementy numeracji,

c) przy uszkodzeniu przez zalanie farbą, przez odbarwienie, skutek zbutwienia itp. lub zatarciu skutek zużycia — cechy umożliwiające rozpoznanie ich wartości nominalnej,

d) przy sklejeniu z części tego samego banknotu — jedną numerację, o ile zaś banknot jest dwukrotnie numerowany — ponadto 3 elementy pozostałej numeracji.

Przez pojęcie numeracji rozumie się oznaczenie serii i numeru, przez pojęcie elementu numeracji — literę serii lub cyfrę numeru.

2) monety — jeżeli zachowały istotne elementy plastyczne lub oznaczenie wartości nominalnej i nie wykazują cech rozmyślnego uszkodzenia.

§ 2. Oddziały Narodowego Banku Polskiego nie wymieniają uszkodzonych znaków pieniężnych:

1) nie odpowiadających warunkom ustalonym w § 1,

2) co do których istnieje podejrzenie, że zostały uszkodzone w celach oszukańczych,

3) sklejonych z części pierwotnie do siebie nie należących.

§ 3. Znaki pieniężne określone w § 2 nie mają mocy prawnego środka płatniczego.

§ 4. Oddziały Narodowego Banku Polskiego mają obowiązek zatrzymania za pokwitowaniem przyjętych tytułem wpłaty lub przedstawionych do wymiany znaków pieniężnych nie odpowiadających warunkom wymiany przewidzianym w § 1. Zatrzymane znaki pieniężne oddziały Narodowego Banku Polskiego przesyłają do Centrali Narodowego Banku Polskiego w Warszawie — celem dokonania wymiany lub zniszczenia zgodnie z przepisami § 5.

§ 5. 1. Centrala Narodowego Banku Polskiego w Warszawie może wymienić według wartości nominalnej uszkodzone banknoty, posiadające co najmniej 30% pierwotnej powierzchni — jeżeli na podstawie dowodów przedłożonych